Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

NR. 42 - 18 OKTOBER 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Lopen op het randje,
Randje van de muur.
Maar als je op je neusje valt
Dan, Bobo, ben je zuur!

Wie heeft mijn paraplu en mijn stok verstopt? Zoek ze maar gauw! En zoek dan ook de twee stenen, die in de plaat verborgen zijn.

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

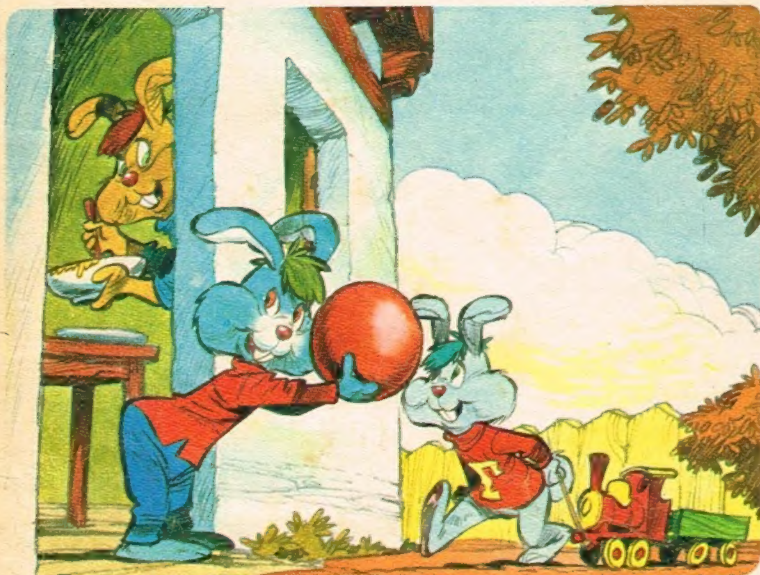

Krabbel, Boemsi, Oma, Tsjoek-Tsjoek

Bobo,

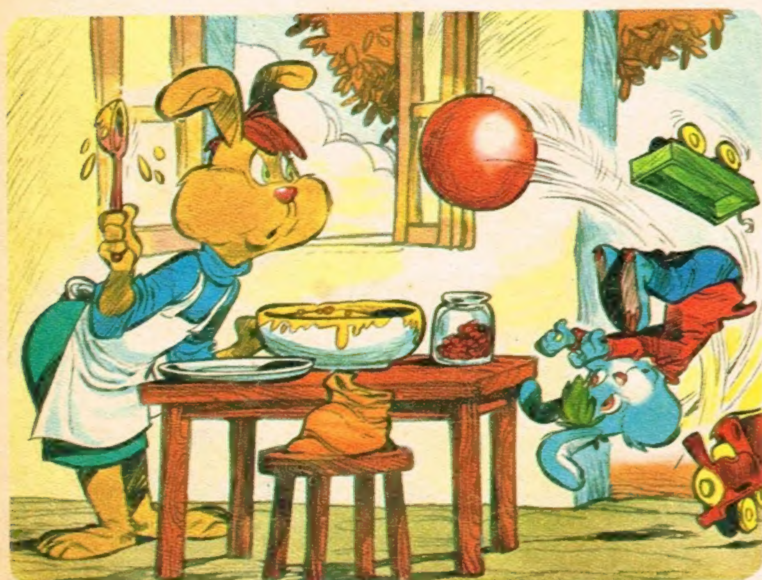
Bobo Konijn en zijn

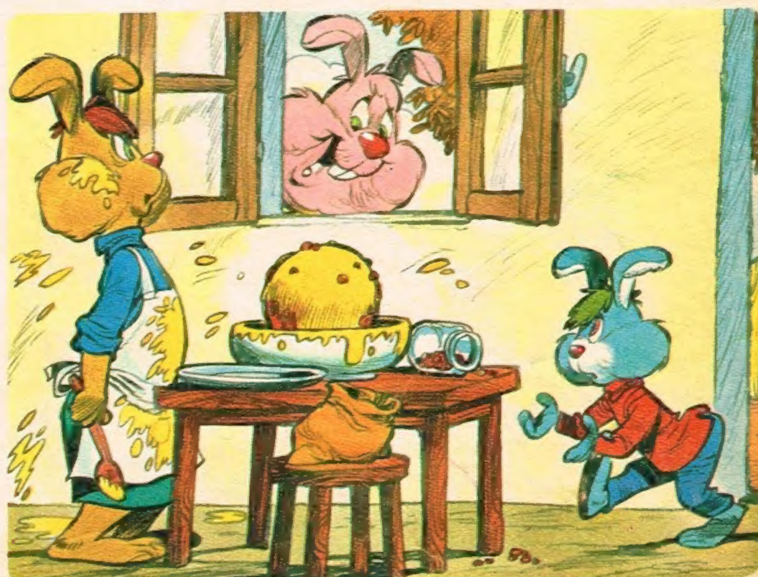
1. „Mama, ik ga voetballen op het veldje!" roept Bobo, als hij met zijn bal naar buiten stapt. Hij kijkt nog even om naar mama Konijn, die in de keuken de vla staat te roeren. Zo komt het, dat Bobo zijn neefje Tsjoek-Tsjoek niet ziet. Tsjoek-Tsjoek, die met zijn treintje bij Bobo komt spelen.

2. Bobo heeft zó'n haast om weg te komen, dat hij met een vaart de deur uitvliegt. Omdat hij niet oplet, stapt hij precies in het wagentje van Tsjoek-Tsjoeks speelgoedtrein. „Help!" roept Bobo, want zijn voet rijdt vooruit en hij slaat zelf achterover. „Alle klavertjes, ik kan me niet meer houden, help!"

3. Zie je dat die arme Bobo helemaal over de kop slaat? De bal schiet uit zijn handen en vliegt de keuken in. „Wat zijn dat nou voor kunsten?" roept mama Konijn en ze zwaait met de lepel rond, zodat de vanillevla naar alle kanten spat. „Bobo, wat doe je?" Maar Bobo kan alleen maar schreeuwen: „Hi-hi!"

4. Pats! Daar valt Bobo's bal in de kom met vla! De druppels spatten in het rond. Mama Konijn heeft opeens vanillevla-wangen! „Ik kon het niet helpen, mama," zegt Bobo. „Aha. . . Aha!" zo klinkt het door het raam. Daar is het gezicht van oom Slokop. Je weet wel, dat gulzige konijn, dat altijd alles op wil eten.

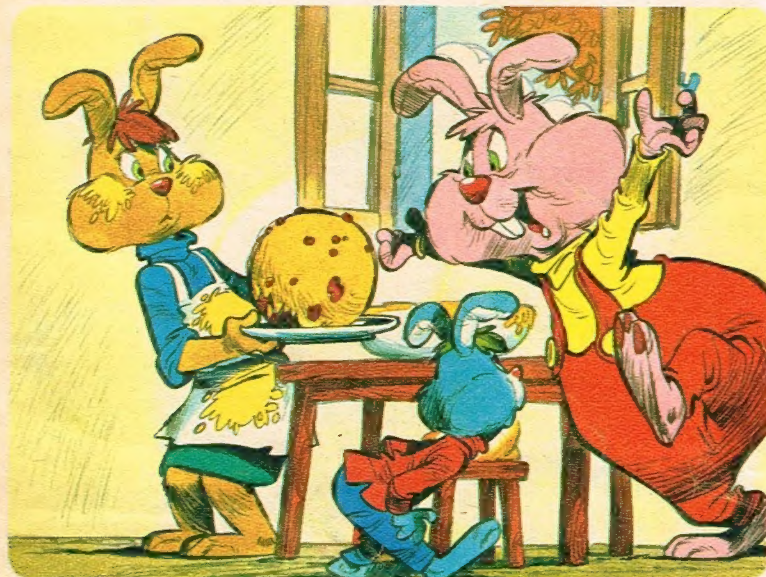

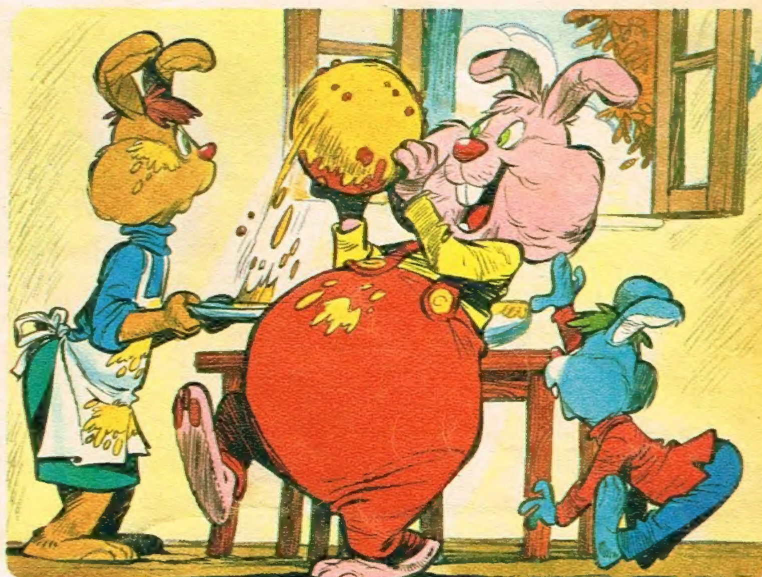

Papa, Lees-Voor, Tante Deur-Dicht, Mama,

vrolijke familie

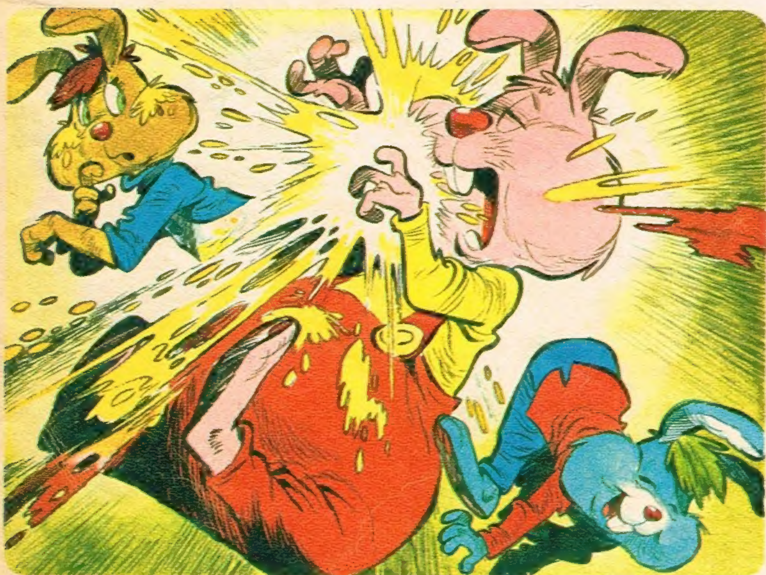
Oom Slokop

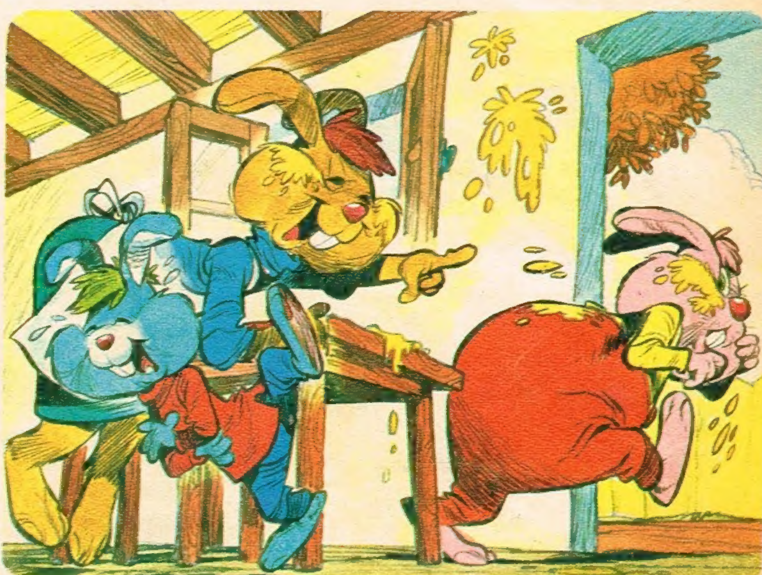
5. Mama heeft Bobo's bal uit de schaal met vla gehaald. „Wat heb je dáár voor iets heerlijks?" roept oom Slokop, die de keuken binnenkomt. „Haha, wat een leuke, ronde vla! Die moet lekker smaken!" „Och, oom Slokop, je vergist je," zucht mama Konijn. Maar oom danst vrolijk in het rond. „Echt iets voor mij!"

6. Hij pakt de bal uit mama's handen. De vla druipt op zijn dikke buik. Hij doet zijn mond wagenwijd open. „Oom, oom, niet doen!" schreeuwt Bobo. „Stil, jongen," zegt oom. „Jij wilt de vla natuurlijk zelf opeten. Jij kunt weer niets missen voor je arme, oude oom! Maar pas op, die heerlijke vlabol is fijn voor mij!"

7. Nauwelijks heeft oom Slokop zijn scherpe tanden in de bal gezet, of daar klapt het ding uit elkaar. „Er zit een bom in de vla!" schreeuwt oom. „Wel alle knollen en worteltjes, wat is dat voor eten?" „Het is geen eten, oom. Het was mijn bal, die per ongeluk in de schaal met vla gevallen was," zegt Bobo.

8. Met een gezicht vol vlaspetters vlucht oom het huis uit. „Ik krijg een nieuwe bal van u, oom!" roept Bobo hem na. Mama en Bobo lachen zich krom. Wat heeft die slokop een pech gehad! Maar mama heeft óók pech. Ze moet de keuken schoonpoetsen en nieuwe vla koken. En wat doet Bobo? Hij helpt haar!

Hier zie je Bobo als circusartiest.
Maar het valt heus niet mee om in een circus te werken.
Daar ken ik een versje van.
Luister maar:

DE CIRCUS-ARTIEST

Daar was eens een ventje in Rome,
Die wou bij het circus komen.
Hij pakte zijn koffer en zei: goedendag,
Ik wil graag artiest zijn. Ik hoop dat het mag!
Hij kwam bij de leeuwen. Wat waren die groot!
Ze hadden een klauw aan iedere poot.
Ze brulden en gromden en het mannetje zei:
Hier moet ik niet wezen; dat is niets voor mij!
Hij ging naar de apen. Die schreeuwden heel luid.
Ze trokken zijn pet af en lachten hem uit.
Nee nee, zei het ventje, ik zal maar weer gaan,
Ik heb heus geen zin om voor aap te gaan staan.
Maar ook bij de zeehonden ging er iets mis,
Die glimmende dieren die roken naar vis.
Hè, bah! zei het ventje, daar hou ik niet van!
Ik loop maar weer verder, zo hard als ik kan.
Hij zag een trapeze, heel hoog in de tent,
Ook daar was het mannetje niet aan gewend.
O nee, zei hij angstig, dat wordt me te gek,
Want als ik eruit val, dan breek ik mijn nek!
Zo stapte hij verder. Hij vond het wel naar,
Het een was te angstig, het ander te zwaar.
Het een was te groot en het ander te klein,
En tóch wilde hij bij het circus zijn.
Hij is er gebleven. Je kunt hem zien lopen,
Om worstjes en repen en ijs te verkopen.
Ja, als jullie ooit in het circus komen,
Dan zie je daar zeker dat ventje uit Rome!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Mag je al gauw naar school? Dan moet je nu zeker je best doen om de woordjes na te schrijven.

naar school

____

boek

____

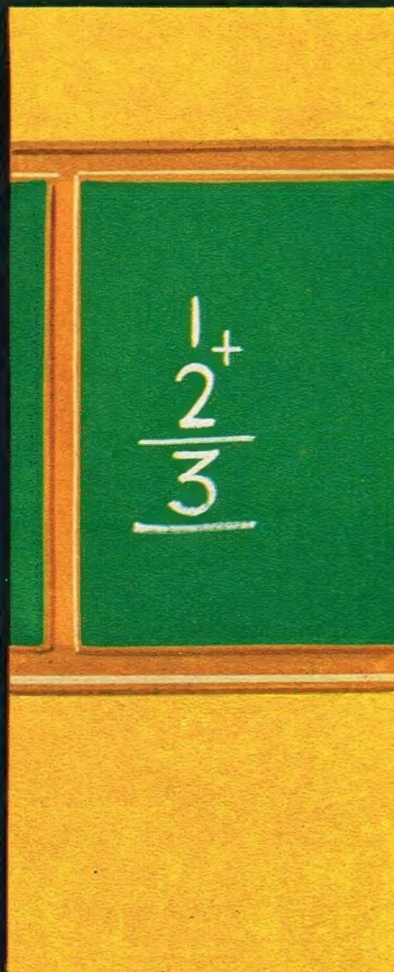
pen en potlood

____

juf

____

bord

____

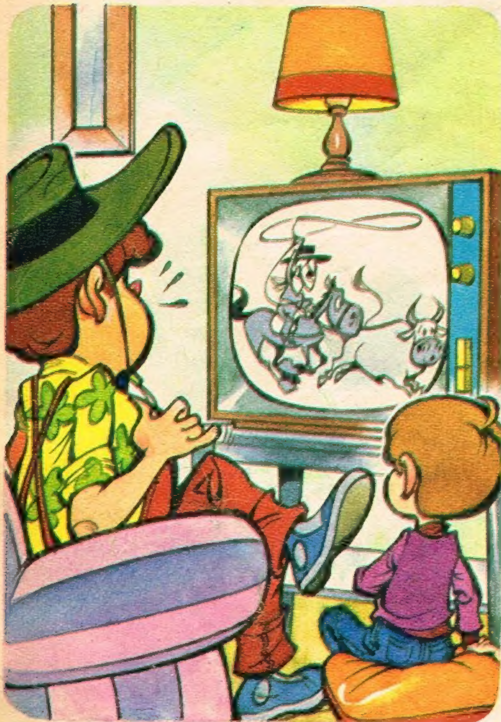
tas

____

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

1. Heb je weleens een cowboyfilm gezien? Oom Stuntel is er dol op. Als er zo'n film op de televisie is, zet hij er zijn cowboyhoed bij op. Doet jouw oom ook zo leuk, als de oom van Heintje?

2. Oom Stuntel heeft een stierekop. Geen echte. Hij is van karton. „Laten we cowboytje gaan spelen, Heintje," zegt hij, als de film uit is. „Jij bent de stier en ik ga jou vangen!"

3. Oom maakt van de waslijn een lasso. Dan gaat hij met Heintje naar de wei. Hondje Flap mag ook mee. Er zijn niet veel ooms op de wereld, die nog graag cowboytje spelen! Maar oom Stuntel wel!

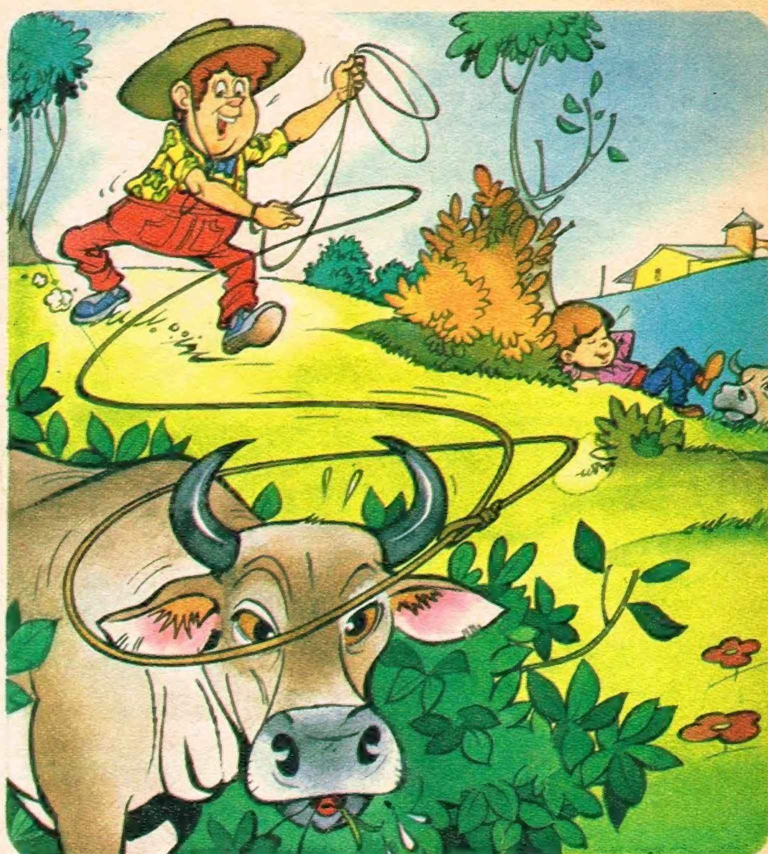
4. Heintje moet de stierekop opzetten. „Boehoe!" roept Heintje en hij draaft weg. Oom holt er lachend achter aan. „Jippiejee! Ik ga de stier vangen!" schreeuwt hij. Flap speelt voor cowboyhond. Ja, hoor! Oom gooit de lasso om de kop van de stier en Heintje is gevangen. „Haha," lacht oom, „dat gaan we nog eens doen!"

5. Maar Heintje puft: „Het is zo heet in die kartonnen kop! Ik moet even uitpuffen, hoor!" „Doe niet zo flauw," lacht oom. „Ben jij een flinke kerel? We spelen verder, hoor!" Hij windt de lasso om zijn hand. Maar Heintje haalt de kop van zijn hoofd en gaat even in de bosjes zitten om uit te rusten.

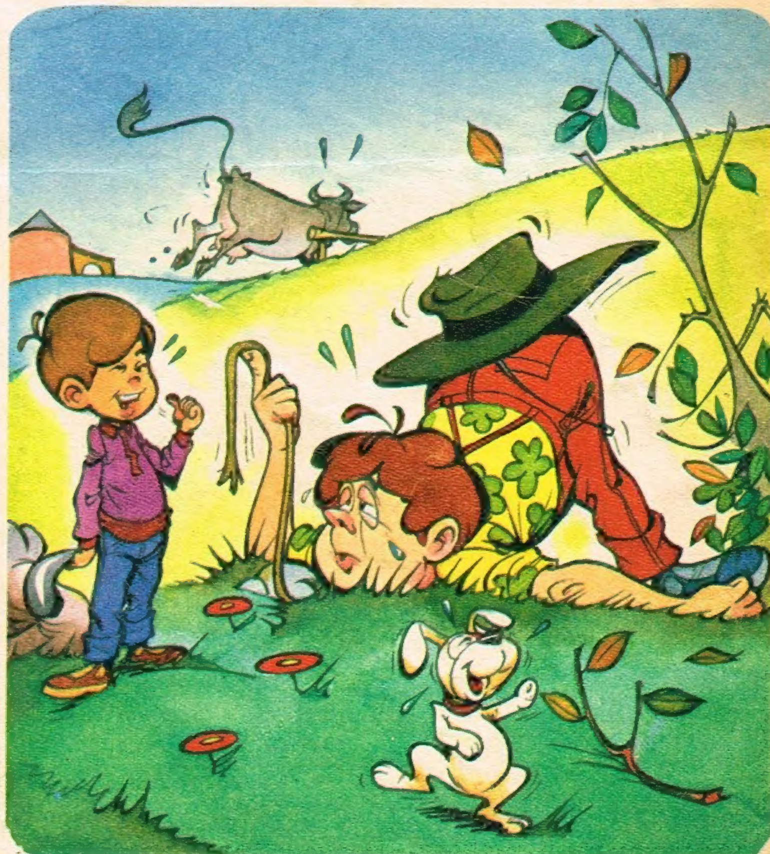
6. „Waar zit je ergens?" roept oom als hij omkijkt en Heintje niet meer ziet. „Toe, Flap, waar is het kleine baasje gebleven?" „Waf-waf," zegt Flap. Dat betekent: ik weet het ook niet. Dan ziet oom twee horens boven de bosjes uitsteken. „Haha, sliep uit. Ik zie je al!" roept oom en hij gaat er vlug heen.

7. Met een grote boog werpt hij de lasso naar de horens. Maar die horens zijn niet van Heintjes stierekop. Die zijn van een echte koe, die rustig op wat blaadjes stond te kauwen. Hè, denkt de koe, ik laat me zo maar niet vangen. Is die man nou helemaal! Hij begint woest te rukken en te trekken. Boe-oe!

8. Wat schrikt oom, als er met zoveel kracht aan de lasso wordt getrokken. „Heintje, kijk een beetje uit!" schreeuwt hij. Dan ziet hij pas dat hij een koe gevangen heeft. Krak! de waslijn, waarvan de lasso is gemaakt, breekt middendoor. Heintje heeft het geschreeuw gehoord en komt eens kijken.

9. Oom heeft zo'n gekke smak gemaakt! Zijn hoed is van zijn hoofd gevlogen en komt nu op zijn broek terecht. Hondje Flap staat te schudden van de lach en ook Heintje schatert het uit. „Nu was u bijna een echte cowboy, oom!" roept hij. „Als er nog eens een cowboyfilm is op de T.V., doen we het wéér!"

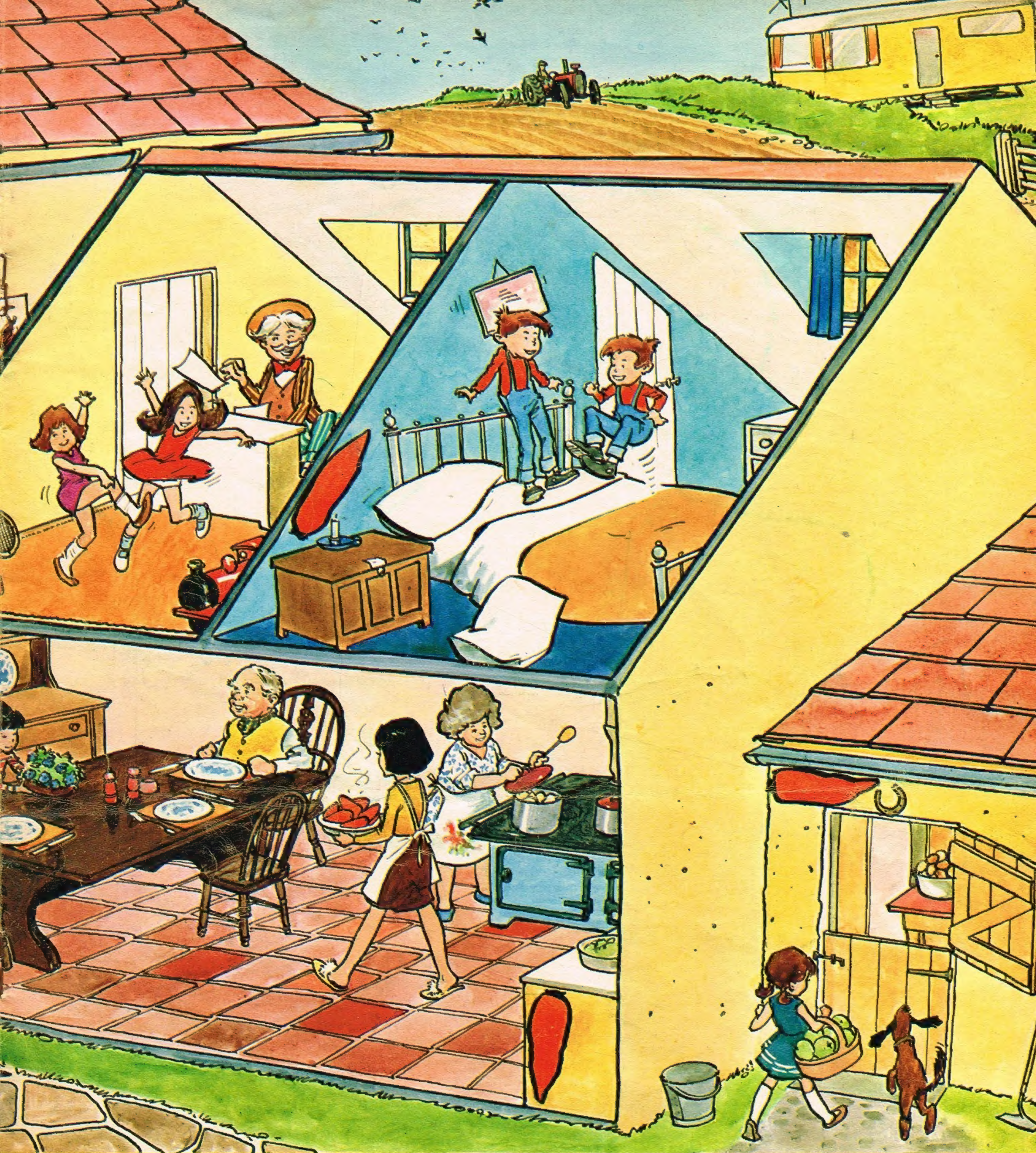

We wonen allemaal

1. Vandaag is de gele caravan helemaal leeg! De familie Zonnemans logeert een paar dagen bij oom Piet en tante Lies. Die wonen in een soort boerderij. We zullen daarbinnen eens een kijkje gaan nemen. Op de stoep rookt papa Zonnemans een pijp.

2. Bas zit te schilderen. Zie je dat de voorkant van het huis is weggelaten? Nu kun je alles goed zien. In de salon doet opa een dutje. Hij zal wel gauw wakker worden, want Peter zit achter zijn poesjes aan. En kijk eens in de bovenkamer.

Oom Piet heeft voor de grap zes wortels in de

in een gele caravan

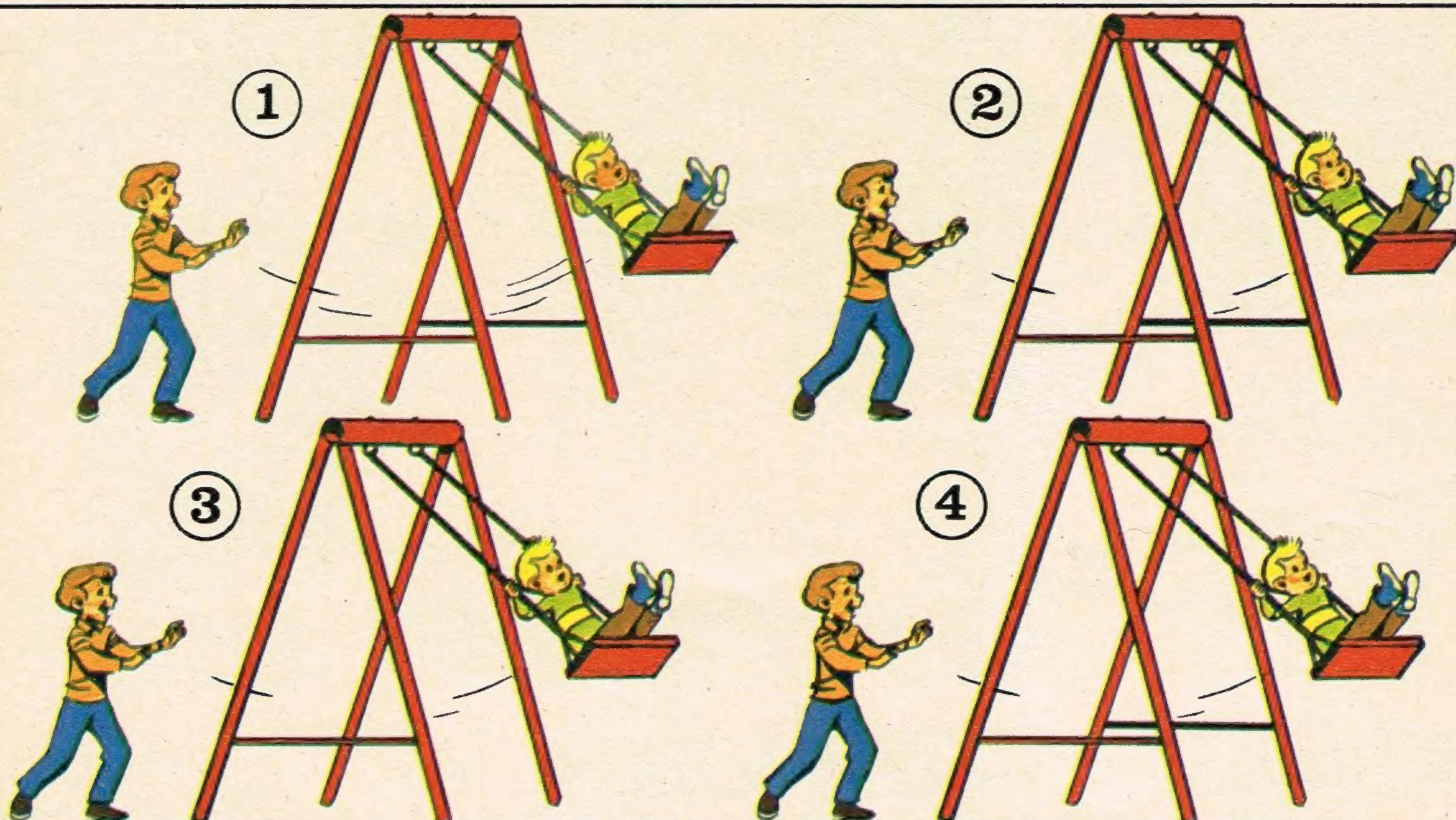
3. Daar heeft Lucie haar pop in bed gelegd. Daarnaast gaat oma baby in bad doen. In een andere kamer speelt oom Wim piano voor de twee danseresjes Loekie en Anja. En de tweeling staat heel stout te springen op hun bed. Foei toch!

4. Tante Lies en mama zijn in de keuken voor het eten aan het zorgen. Wiesje maakt het weer gezellig. Ze zet bloemen op tafel. Mooi! zegt oom Piet. Marjo is met hondje Tippie appels gaan halen. En ginds staat de caravan met niemand erin!

ekening verstopt. Zullen we ze eens gaan zoeken?

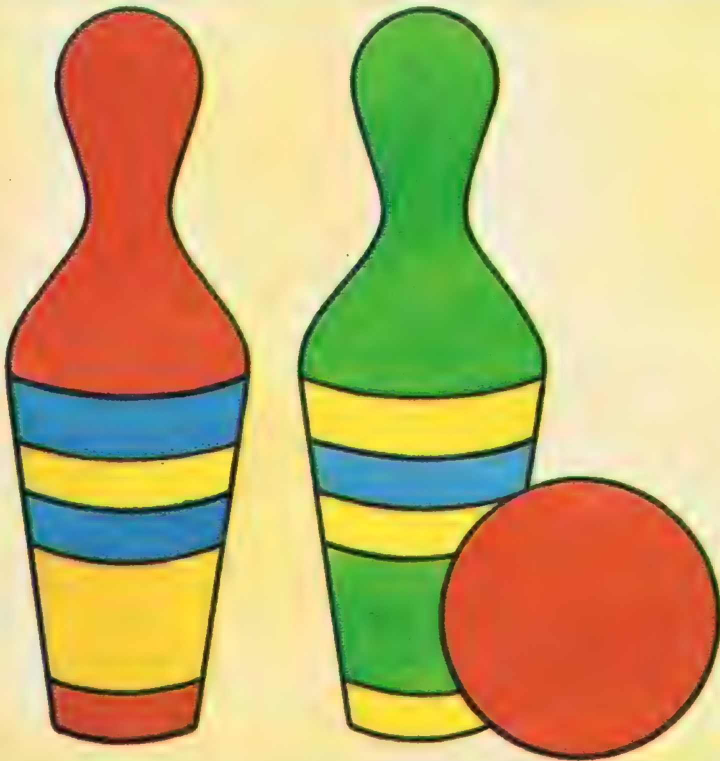
BEERTJE BROM EN SCHOMMELTJE PIEP

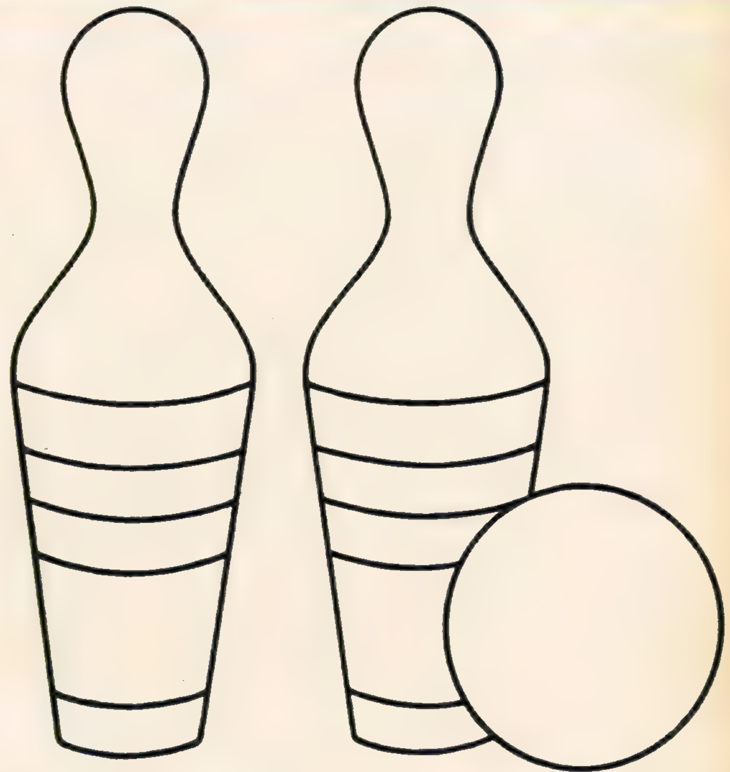
Pas op, houthakker! Er staat een beer naar je te loeren. Welke weg moet hij nemen om veilig thuis te komen? Ga met je vinger de paadjes langs!

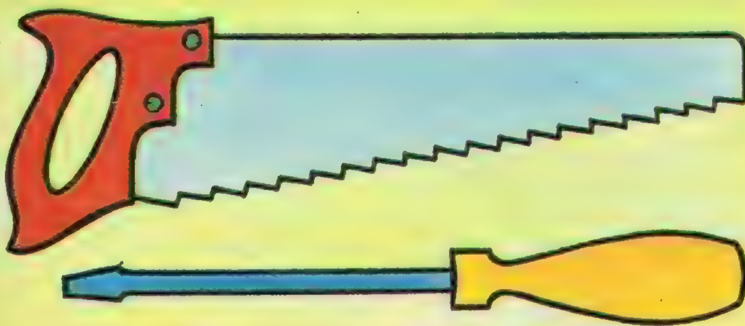
Piep... piep... piep... piep... zeggen de vier schommels. Toch is er één 'n klein beetje anders. Kijk maar goed welk schommeltje-piep het is!

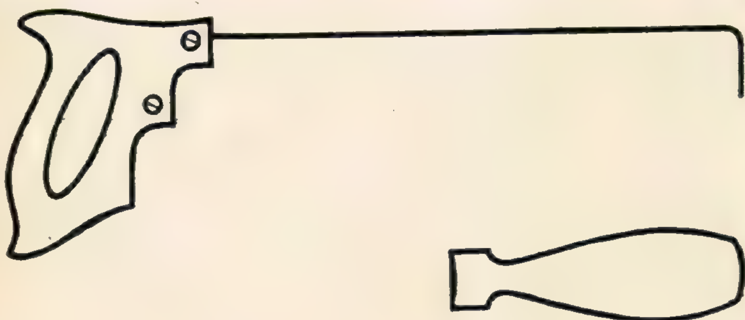
HOU JE VAN KLEUREN EN TEKENEN?

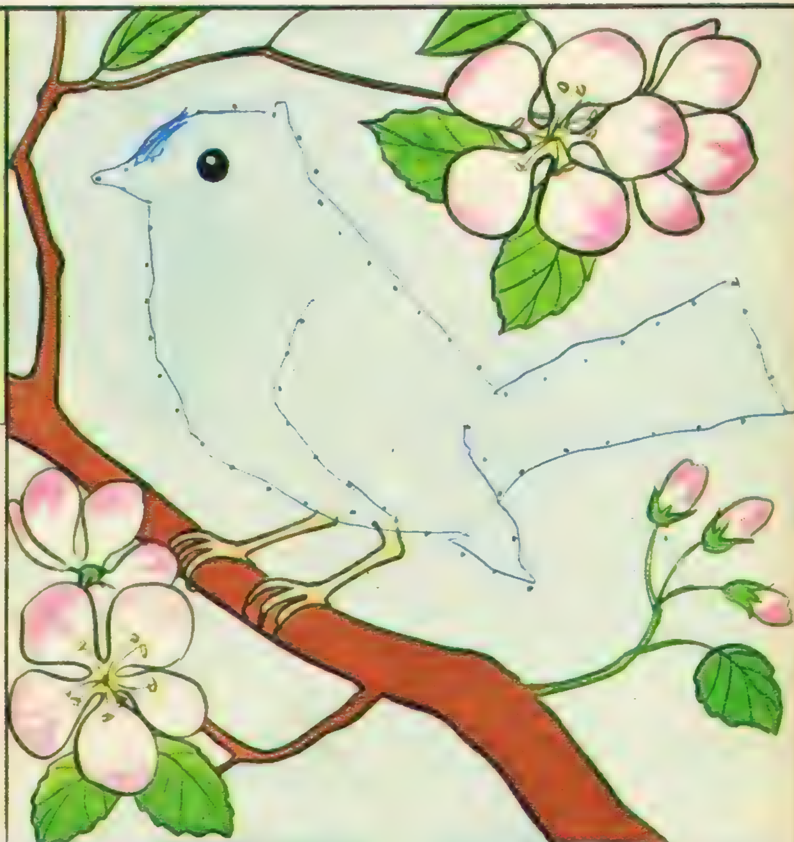

Hier zie je twee kegels en een kegelbal. Zou je die kegels wel om willen gooien? Dat zal niet gaan. Maar je kunt ze wél heel mooi kleuren!

Kun je op het onderste plaatje een zaag en een schroevedraaier tekenen?

Trek een lijn over de puntjes en je krijgt een snoezig klein vogeltje!

DE GIERIGE SCHOENMAKER

Knakkie was het knechtje van een schoenmaker die verschrikkelijk gierig was. De hele dag moest Knakkie de schoenmaker helpen. Hij moest de werkplaats aanvegen, schoenen naar de klanten brengen, veters rijgen, spijkertjes aangeven en nog wel honderd andere dingen. Maar als de week voorbij was en Knakkie zijn loon moest krijgen, was het meestal: „Deze week heb je niet goed je best gedaan. Ik zal je de helft betalen." Of: „Het spijt me, maar ik heb geen geld op het ogenblik. De volgende week zal ik het je geven."
Zo was het elke keer wat anders en die arme Knakkie werkte dus bijna altijd voor niets.
Knakkie zou wel weg willen lopen van die gierige man, maar hij wilde later zelf ook schoenmaker worden. Daarom bleef hij toch en lette goed op, hoe je schoenen moest maken. Eerst wil ik het vak leren en dan ga ik weg, dacht Knakkie.
Op een zaterdag, toen het schoenmakersknechtje om zijn loon kwam vragen, zei de baas: „Knakkie, ik heb een heleboel geld te goed van de prins van Pieperstein. Zoals je weet heb ik laatst prachtige laarzen voor hem gemaakt en hij heeft ze nog altijd niet betaald. Maar ik ga er nu naar toe en als hij me het geld gegeven heeft, zal ik ook jouw loon betalen."
„Goed, baas," zei Knakkie, want hij dacht: de prins van Pieperstein zal het geld natuurlijk dadelijk geven.
Maar toen de schoenmaker terugkwam, trok hij een zielig gezicht en zuchtte: „Ik heb niets gekregen, beste jongen. De laarzen passen niet. De prins van Pieperstein is vreselijk hard gegroeid en nu wil hij de laarzen niet betalen."
Dat jokte de schoenmaker. Hij had het geld in zijn binnenzak, maar hij wou er niets van aan Knakkie geven. Wat een vreemde geschiedenis, dacht Knakkie. Als de prins van Pieperstein zo gegroeid is, moet hij wel een reus geworden zijn.
Toen kreeg Knakkie een mooi idee. Hij ging een paar reuzenlaarzen maken voor de prins van Pieperstein. Maar hij moest het stiekem doen, 's nachts als de baas sliep. Hij begreep wel, dat de schoenmaker zo iets niet goed zou vinden.
Het knechtje werkte nachten en nachten lang en eindelijk had hij een paar schitterende reuzenlaarzen klaar. Je kon wel merken, dat hij altijd zo goed had opgelet. Hij kon even goed schoenen en laarzen maken als zijn baas. Nee, eigenlijk nog beter.
Op een dag, toen de schoenmaker op reis was, ging het knechtje met de laarzen op pad. Ze waren te zwaar om te dragen. Daarom zette hij ze op een kar en trok ze zo door het land.
„Wat een prachtige laarzen!" riep ieder die ze zag. „Het lijken wel laarzen voor een reus!"
„Ze zijn ook voor een reus," zei Knakkie trots en hij liep vrolijk verder. Zo kwam hij bij de prins van Pieperstein. Knakkie was erg verbaasd. De prins was helemaal geen reus.
„Wat moet dat met die reuzenlaarzen?" vroeg de prins.
„Mijn baas zei dat u zo vreselijk hard gegroeid was en dat u de laarzen niet betaald had, omdat ze niet pasten," vertelde Knakkie. „Ik dacht dat u een reus geworden was en daarom heb ik deze laarzen voor u gemaakt."
„Die baas van jou is een lelijke jokkerd. Ik heb de laarzen wel betaald," zei de prins.
„En hij deed nét of hij geen geld had!" riep Knakkie uit. „Ik heb helemaal geen loon gekregen."
„Zo'n gierige schoenmaker mag nooit meer voor me werken," zei de prins van Pieperstein. Hij bekeek de reuzenlaarzen eens. „Die heb je knap gemaakt," knikte hij. „Van nu af mag jij mijn schoenmaker zijn."
Knakkie was geweldig blij. Hij begon een schoenmakerswinkel vlak bij het paleis van Pieperstein.
De laarzen zette hij in een glazen kast voor de winkelruit.
Iedereen wilde natuurlijk de geschiedenis van de reuzenlaarzen weten. En schoenmaker Knakkie vertelde het wel honderd keer.
De gierige schoenmaker slikte van boosheid zeven spijkers in en hij moest drie maanden naar het ziekenhuis om ze uit zijn buik te laten halen. Dat was net goed.
Nu had hij tijd om over zijn gierigheid na te denken. Hij nam een nieuw knechtje in dienst en dat kreeg gelukkig elke week zijn loon.

GA JE MEE NAAR

1. Hier zie je de koningin van Sprookjesland in de tuin van haar paleis. Feetjes en elfjes houden haar gezelschap. En ook de wijze uil en wat kleinere vogeltjes. Het meisje dat naast haar staat is de hofdame Rozemarijn. Op de grond zit Wanda de kleine fee. Ze heeft een kistje vol lint en kant.

2. „Koningin," zegt hofdame Rozemarijn, „het is acht uur en Pukkie de sprookjesjongen ligt nog steeds niet in bed." „Zeg hem dat hij gauw moet gaan slapen," knikt de sprookjeskoningin. Maar hofdame Rozemarijn zucht: „Dat heb ik gezegd, maar hij wil niet. Pukkie de sprookjesjongen is zó ondeugend!"

3. Dan zal de sprookjeskoningin zelf eens gaan kijken. Met Wanda natuurlijk, want Pukkie is haar vriendje. De stoute sprookjesjongen zit op een tak van een boom, vlak voor zijn kleine paddestoelehuis. „Pukkie, waarom slaap je nog niet!" roept de koningin. Pukkie zegt: „Ik wil nog niet naar bed!"

4. Het lijkt wel of de eekhoorn en het haasje ervan schrikken. Wat een brutale sprookjesjongen! Wat zou de koningin doen? De reus roepen? Of knuppeltje-uit-de-zak? Nee, Wanda weet wat beters. Ze fluistert het de sprookjeskoningin in het oor. „Mag ik Pukkie in zijn bed toveren? Zo van hokus-pokus-pas?"

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo. Artwork by Eurostudio, Milan.

SPROOKJESLAND?

5. Terwijl Wanda haar toverstokje gaat halen, zit Pukkie heel hard te zingen: „Ik wil nog niet naar bed, nog lange niet, nog lange niet, ik wil nog niet naar bed, nog lange niet naar bed!" Dan gaat de deur van het huisje open en Pukkies bed komt naar buiten. Het komt regelrecht naar de boom.

6. De tak waarop Pukkie zit buigt plotseling omlaag. Midden in zijn liedje glijdt de stoute sprookjesjongen van de tak in zijn bed. „Ik wil niet!" schreeuwt hij. „Wat doet mijn bed hier? Mijn bed moet binnen zijn en ik wil buiten blijven in de boom! Ik heb geen zin om te gaan slapen. Ik wil niet!"

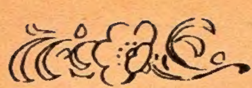

7. Maar Pukkie kan schreeuwen wat hij wil. Floep-floep, opeens verdwijnen zijn kleren en in plaats daarvan krijgt hij zijn pyjama aan en zijn nachtmuts op. „Wel te rusten!" roept Wanda nog. Dan glijdt het bed naar binnen. En Pukkies ogen vallen dicht. Hij is ook zo moe. Vóór hij het weet, slaapt hij al!

8. De volgende morgen zit Pukkie rechtop in bed. Hij is net wakker. Daar komt feetje Wanda met zijn ontbijt. De sprookjeskoningin komt ook eens kijken. „Ben je lekker uitgeslapen?" zegt ze. „Het was heus nodig. Alle jongetjes moeten op tijd naar bed en sprookjesjongens even goed." Dan lachen ze alle drie!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en invulspel

Als de apen een huis gaan bouwen, worden er natuurlijk heel wat apestreken uitgehaald. Het zal lang duren voor het huis klaar is! Bekijk dit gekke plaatje maar eens goed en pak dan vlug je potlood.

1. Er komen ook deuren in het apehuis. Ik zie er . . .

2. De apen hebben ramen nodig om door te kijken. Ik zie . . . ramen.

3. Ze hebben . . . ladders op het werk.

4. Op de plaat staan . . . apen.

5. Ze hebben . . . schoppen.

6. Op het dak staat een schoor . . .

Als je alles goed hebt ingevuld, staat er: 1 - 1; 2 - 5; 3 - 4; 4 - 12; 5 - 3; 6 - steen.